

«L'intercanvi d'informació és la porta d'Europa»

Vuit oficines al Principat i una plantilla de 34 persones són els poders del Centre Divulgador de la Informàtica de la Generalitat de Catalunya. Aquesta institució es dedica a ajudar els usuaris professionals de la informàtica a traure el major profit. El repte del seu director passa per augmentar l'eficàcia de les oficines llevant-los burocràcia.

Frederic Rovira

El Centre Divulgador de la Informàtica?

—És una empresa pública, una empresa de la Generalitat al 100 per 100. Hi treballen 34 persones. Tenim 8 oficines a Catalunya, tres de les quals són a Barcelona. Aquesta institució es dedica sobretot a ajudar els usuaris professionals de la informàtica a traure'n el major profit. Treballem per al públic.

—¿Què ha canviat des que van començar, ara fa cinc anys?

—La relació històrica entre el passat i el present és ben curiosa. Aleshores, la idea d'usuaris d'ordinadors era bastant insòlita. Es confonia això amb el fet de programar. Aquí es venia a aprendre Bàsic, era la gran moda. Vam començar amb coses bastant senzilles, ensenyant a utilitzar ordinadors personals (PC), escriure, elaborar fitxers, càlcul. Avui dia, això encara es fa, però ja és minoritari. L'evolució que s'ha produït ha atorgat al PC una tasca d'interacció més gran: ara ja no es tracta d'una eina individual sinó que està connectat amb altres ordinadors, petits o grans. També està connectat a la xarxa de telecomunicacions a través de les línies telefòniques. Penso que s'ha fet un salt qualitatiu. D'un ús de caire individual s'ha passat a un ús col·lectiu.

—¿Quins són els problemes més grans per als usuaris actualment?

—El primer problema és que la informàtica va ser inventada per tècnics per a tècnics. No s'havia pensat en els PC. Fins l'any 1980 s'havia pensat en els ordinadors per a un ús tècnic. Després, entre el 1980 i el 1985 es van esquitllar els ordinadors personals. I ara, finalment, es parla de connexió entre diversos equips. La informàtica no és només per a tècnics, encara que s'ha de reconèixer que molts manuals són difícils, indesxifrables. Els nanos són una altra cosa, sempre se'n surten. La compatibilitat dels diferents equips és un dels problemes més actuals del sec-

DOMÈNEC UMBERT

«Les lluites comercials per imposar un sistema exclusiu s'han endurit».

tor. Les lluites comercials per imposar un sistema exclusiu s'han endurit. El comprador, evidentment, ha començat a acuitar els fabricants perquè s'ajustin a sistemes operatius compatibles. Per exemple, ara s'avança molt amb els ordinadors mitjans que incorporen el sistema operatiu Unix (la majoria de les marques). Es pot dir que la demanda imposa les seves condicions.

—El dèficit de la balança comercial en el sector informàtic és aquí força important. ¿S'ha d'assumir o es pot lluitar?

—Es pot lluitar sense triumfalismes, utilitzant aquelles armes amb què es tingui avantatge. Quan es parla d'informàtica, es parla de les màquines, però també compten els programes i els serveis que es donen. Aquests dos darrers conceptes arriben a representar a vegades el 60 o el 70% de les vendes d'una companyia. És difícil fabricar ordinadors aquí a Catalunya, però sí que podem parlar de *software*, de serveis... A Catalunya tenim censades 453

empreses de serveis informàtics —sense comptar els detallistes— amb un total de 12.000 empleats que viuen d'això. Quan es parla de serveis, la gent diu «¿que què?», perquè és una cosa immaterial, però la societat de la informació no és més que aquest cúmul de gent que s'esmerça a produir béns intangibles.

—¿Com s'entén que falti tanta gent per treballar al sector informàtic amb tota aquesta proliferació de curssets?

—Bé, falten tècnics informàtics a Catalunya, però també es pot dir que falten tècnics en general. Costa trobar gent. Potser s'ha començat la casa per la teulada en això. S'ha fet un gran esforç en formar tècnics de nivell superior —programadors analistes— però no tant en els de tipus mitjà. Les escoles d'aquesta mena són bastant recents, per exemple, la de Girona, que té uns dos anys. Hem de donar als programadors llicenciats l'oportunitat de reconvertir-se en tècnics mitjans.

—¿Arribarem a treballar des de casa?

—Amb la informàtica i les telecomunicacions això és possible amb certes condicions. A Europa hi ha cada vegada més empreses amb seus múltiples que intercanvien informació. Es treballa en equip. La connexió resol moltes coses, encara que considere que és necessari veure gent per no aïllar-se massa.

—¿Baixaran els preus dels ordinadors personals?

—Sí, tendeixen a baixar, com a conseqüència de les grans quantitats que s'han produït. A Europa hi pot haver 20 milions de PC instal·lats. Això permet amortitzar els costos inicials encara que els equips siguin de companyies rivals. El xip és car, però no la resta de l'ordinador. El valor afegit és produït en els programes de *software* i els serveis que cada vegada s'adapten més al client. Abans la informàtica era, sobretot, comptabilitat a nivell d'usuari. □